

BLANC O NEGRE

No digueu la veritat:
apreneu a dir mentides.
No digueu la veritat!
Només les mentides valen.

La campana del meu cor,
esquellot ronc i discret,
em fa dir: «Menteix encara!
Fuig rabent de Veritats!

I recorda quan, maldestre,
ser sincer et satisfieia...
Quant mal feies, destraler!
“Des de l’ull fins a la boca...”

Només deies el que veies
nen sinistre, home pur
ple d’orgull i tan explícit...
Quin mal feies quan parlaves!

*“La puresa em porta a dins,
lluny de mi faula o llegenda,
sense ni un pèl a la llengua
el meu cor parla per mi!”*

*“A l’escola vaig aprendre
—verges pàl·lides i magres—
i sotanes palpadores—
a dir sempre el que pensava”.*

Jove vell sense pietat.
Imprudent garlaire estúpid.
Orgullós irreflexiu.
Pobret home ple de dogmes...

I ara ja han passat els anys
i has comprès, potser un pèl tard,
com guarnia el meu punyal
de sincera veritat.

I llançaves cada dia
en tot lloc i a tota hora
el verí més horrorós
de la veritat en guerra...

I ara ja han passat els anys
també els fills, amors, poemes
amb els dies i les nits

els hiverns i primaveres

que et fan veure que mentir
pot fer la vida més dolça...
Que és més fàcil viure en pau
i conviure pietosos.»

Pietat i paciència
amb la nostra estupidesa,
i estimar, a poc a poc,
els amics, dones i nens

i no veure els seus defectes
o fer veure que no els veus,
i cercar, cercar i cercar
les recòndites virtuts

que tots amaguem a dins,
plens de por i molt espantats.
Que algú ens regali sorpresa
en alguna cantonada!

No digueu la veritat!
Aprenem a dir mentides!
Imprecisos mots d'amor.
Dolces paraules molt vagues,

No diguem la veritat:
aprenem tendres mentides.
No digueu la veritat!
Només les mentides curen.

Només les mentides calmen
les ferides de l'amor,
les ferides de la vida,
les ferides de la mort.

I aplaudiu, potser poc francs,
aquests músics que ara us canten:
i el cantant i el guitarrista,
la violí i el violoncel,
el poeta i l'arpista,
que no sempre han afinat
ni han cantat la nota exacta,
però vénen amb el cor
per fer-vos la vida amable,
ajudar-vos a somriure
i amb unes quantes mentides
a espantar-vos les cabòries,
aquest vespre de novembre,

a la capital del Bages.

Amb mentides, la guitarra,
i el violí també amb mentides,
mentidera ha estat l'arpa...
I el cel·lista i els poetes
també han dit moltes mentides.
I el qui us canta? I el qui us canta?
També és un mentider!
També és un mentider!

Jover, Sergi. "Blanc o negre".